

ANY III - NÚM. 101
29 D'OCTUBRE DE 1925
PREU de SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP.^a A
L'ADMINISTRACIÓ:
ANGELS, 22 I 24
BARCELONA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

ELS MORTS

Són metges? No; són morts. Però, seran metges morts? No; seran morts de metges.

(Que consti: aquests difunts no tenen res a veure amb el concurs de metges.)

Del balconet estant

Diumenge passat—un diumenge d'aquells que fan beneir l'hora en què un hom va nàixer o afillar-se barceloní—rebérem la plena impressió del recobriment de la ciutat, després de l'estiu dissolvent. Ja no parlem del carrer de Petritxol, que torna a semblar un rusc (la mel és a la Sala Parés, dels Establiments Maragall), ja no parlem del moviment en plena intensitat de les Rambles, dels senyors que ara fan de marit portant el paquetet amb el tortell o el dolç que sigui.

La impressió forta la rebérem a la Plaça de Catalunya. Com! És possible? A la Plaça de Catalunya, coneguda també amb el nom d'"escudelló-metro" i de "plaça de les pastetes", precisament? Si, senyors. Una de les seves, amples voreres era la que oferia l'espectacle animat i ple de vida: què eren? Sardanès.

L'ampia vorera (la del Cine Catalunya) era convertida en adequat balladís. La gent hi era tanta que no s'hi podia donar un pas.

Celebrem aquesta esplèndida manifestació de vitalitat.

(I com deu somriure, satisfet i maliciós alhora el senyor Nebot, pensant: tant que deien de la Plaça de Catalunya, i mireu si va bé, mireu la consagració popular!)

Tot just és finida la conferència de Locarno—de la qual hom fa tants i tan bons auguris—i ja corren anècdotes al volt dels personatges que hi participen. Heus en aquí una.

Finida una de les laborioses sessions, els grans, homes, naturalment,

cercaren qualche esbarjo o divertimento. Briand, un d'ells, no es dona de menys d'anar al cine. La primera vegada que hi va, el director del local, assabentat de la presència de monsieur Aristides, una sola preocupació té, i és de projectar coses i persones que interessin l'eminent home polític. Regira que regirarà, amb això, el seu repertori, per traure'n les pel·lícules que es refereixen a esdeveniments i a personatges oficials, i projectar-les en obsequi i per donar gust al senyor Briand. Durant el primer intermedí, l'empresari agafa la seva nena, li dona un pom de flors, li diu que en vagi a fer remesa a l'illustre polític francès. Briand accepta, no cal dir-ho, el delicat present, tot somrient i preguntant a la nena de qui és, de qui és filla. La nena li fa assaber que son pare és l'empresari del cine i que li tramet aquelles flors en homenatge.

Aleshores Briand diu a la nena: —Ah, encantat! Aleshores digues al teu pare que em deixi veure Charlotte, que per això he vingut.

La mort—se n'acosta la diada—és una cosa que fa, certament, molt de respecte. Però també hi ha gent que és capaç de cotitzar-la. D'un viatge nostre a la Costa d'Or servem memòria d'haver vist en un cementiri, un epitafi així:

—"Ací reposa, plorat de la família i dels clients, Pere Mercier, amo d'hostal, inventor de la cèlebre truita Mercier; fill, establert al carrer de Dijon, és l'únic que sap com es fa."

Hi ha gent que es burla de la mort, i de moltes altres coses, és ben cert!

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

Comèdia de l'Avell Artís.

L'Artís, ha dit En Prudenci Bertrana, és més observador que psicòleg. Escriu aquesta substantiva afirmació que cap altre crític no ha fet i després, cosa estranya! parla de l'obra de l'Artís, si fa no fa, igual que els altres crítics. Mantes vegades, hom pot observar en les crítiques d'En Bertrana una certa reticència. Decididament, En Bertrana veu moltes de coses i en diu molt poques. I no val això.

Figureu-vos una dona forta, serena, amorosa i plena de seny, que es diu Pietat, i un marit que és tot geni, orgull i despotisme. En Sadurní. Aquest, per no-res, ha rebutat taules i cadires per terra i ha passat mig any i tot fent mala cara a la seva mare pròpia i àdhuc, abans de fer les paus, en cometé alguna de molt grossa perquè no fos dit que s'havia doblat del tot. Acte II. Esc. III. Ell és un home que tot allò que es proposa, realitza. Acte II. Esc. X. Aquests són els dos caràcters tan vius que ara es troben cara a cara. La lluita, per força, ha d'ésser interessant de bo de bo.

Ja a primera hora del matí, després de la nit de noces, En Sadurní presenta l'esposa als seus amics, amb un aire triomfant ben propi d'un hereu com ell. I heus aquí que, atiat pels seus companys, d'una banda, i pel seu propi orgull, de l'altra, demana a Pietat que li doni un bes davant de tot-hom. Ella en defuig. En Sadurní insisteix, ordenant, mes ella s'hi nega en rodó. Llavors el marit, conscient del paper ridícul que representa, i més davant els seus companys, li proposa el següent dilema: O li dona el bes o marxa de la casa. Ella, però, trenca la conversa i prega als presents que es retirin.

En Josep Maria de Sagarra fa notar que aquesta escena és una mica agafada pels cabells. I no diu un bon tros, perquè no li dona la gana, puix que de raó per a dir-ho encara l'hi sobria.

Però, insistint una mica més sobre aquesta escena, hom pot preguntar-se: I, per què la Pietat no dona el bes al seu marit? És una cosa mal feta? No. En treu algun profit? Tampoc. És un sacrifici? Si de cas és ben petit. De més: Som l'emenda de bodes, i per més seny que una dona tingui i més fortitud, cal suposar que bé flaqueja una mica. Altrament, és la primera cosa que ell demana. Ho fa davant dels seus amics. Ell mateix és el primer, inconscientment, a provocar el conflicte i després, ja conscient del tot, l'únic a augmentar-lo. Prova que ho vol amb tota la seva voluntat que no és pas poca. Ell, doncs, té, en aquest fet concret, empenyada tota l'honor d'hereu absolut. Per què, doncs, ella no el complau? És prudent, sols per estalviar-se una petita humiliació,—puix que a gran no hi ha lloc—plantar-li cara? Una dona forta i assenyada i plena d'amor no deu sacrificar-se, i ella precisament la primera, per tal d'evitar un daltabaix que ja es palpa? És de seny, voler fer entrar el marit en raó, just al mateix moment que totes les seves passions i circumstàncies i ambient es conjunquen per a fer-li perdre? No altrament s'hauria comportat una esposa plena només de d'amor propi.

Nosaltres estem ben convençuts que el seny de la Pietat guanyaria molt, si concedís al seu marit ço que li demana i esperés, oportuna i reposada, l'hora de fer-li entendre tota la imbecilitat d'aquell acte. Perquè la proposta d'En Sadurní no és ni d'un orgullós ni d'un despota, sinó d'un imbecil.

Amb tot, però, ara ve el més estrany. D'una topada tan violent, amb totes les agravants del ridícul, tothom n'espera un daltabaix enorme; cosa molt natural, atesa la natura indomptable de l'hereu. Doncs, no, senyor; res de tot això. Ella comença de sermonar-lo i ell protesta a penes. Ella continua parlant i ja al pobre Sadurní li roda el cap. Passa el revés del que hauria de passar. Però tot això és encara poca cosa pel que es veu, perquè de seguida entra En Fogots i demana diners a En Sadurní, diners que aquest amb una morrada, ben fingida!

li nega, mes la Pietat mana a la serventa que vagi a cercar els diners; ella mateixa els fa a mans d'En Sadurní i aquest, xino xano els lliura a En Fogots.

Ja ho veieu, doncs. Immediatament després del primer assalt ve el segon amo una nova humiliació d'En Sadurní. Tanmateix sembla que la Pietat deuria respectar una mica més el tarannà del seu espòs. Això que fa semblar que obeeixi a un pla de lluita sense treva ni repòs, sense respectar ni solament la proporció. A nosaltres, francament, aquesta Pietat ens fa l'efecte d'una domadora de feres i tot plegat d'una grotesca lluita a dos "rounds". I de l'orgull i geni i despotisme d'En Sadurní, què se n'ha fet? No en resta ni l'ombra. No cal, doncs, esperar-ne cap més suspicra. No cal esperar ni el segon ni el tercer actes. Tot s'ha acabat en el primer. Ella mana i ell creu i bona nit i bona hora.

No ho entenem prou bé, però ens sembla que si la Pietat s'hagués trobat amb un hereu despota de bo de bo, poc li haurien quedat ganes de voler-s'ho menjar tot tan de pressa, perquè tot això ha passat el primer dia de casada i abans de l'hora d'esmorzar! Sant Déu!

Deiem que tota la lluita s'havia acabat al primer acte. Tant és així que, en el començ del segon, En Sadurní, tot llegint el diari, pren el seu cafè amb una copeta de conyac. La seva dona, amb molt de seny, comprèn que amb una copeta de conyac ja n'hi ha prou i fa retirar l'ampolla per la serventa. Mesura, al nostre entendre, ben inútil, car estem segurs que En Sadurní tampoc no s'hauria embriagat. En Sadurní, llavors, que, pel que es veu, està bastant emmurriat, prenent-se d'una glopada, el cafè que resta, diu a la serventa, tot llurant-li la tassa del cafè: Té, pren això i tot. I continua llegint. Poc després, es presenta l'Escola, el veritable nom del qual és Ramon. Però la Pietat, amb molt de seny, no li vol dir Escola, sinó el nom propi. Abans, En Sadurní ben segur que s'hi hauria oposat perquè l'enutjaven els compliments, ara, però, fins li fa gràcia i tot. Els dos homes han de parlar de negocis i la Pietat, per a demostrar el seu seny, els emmena al despatx i si, si, se n'hi van d'allò més contents. I, és clar, la Pietat es mostra segura d'adobar-ho tot. I nosaltres també perquè ací no hi ha res a fer. Tot està adobat des d'abans del casori. Algú dirà potser: En tot això no hi ha lloc a cap conflicte car es tracta de coses petites, de menudècies, però si es tractés de coses greus... Tampoc. I per a demostrar-ho analitzarem el conflicte que pervé de la forada.

En Sadurní, abans de casar-se—fa tres setmanes que ho és—era l'amistatçat de Magdalena a la qual havia promès correspondència ferma i contínua. Cal observar que, d'ençà de casat, no l'ha vista més ni ganes que en té. Però vénen els amics i li proposen la forada on ha d'assistir-hi l'amiga. En Sadurní rebutja tal proposició. Llavors els amics curen d'excitar-li l'honor, l'orgull i totes les baixes passions per tal de fer-lo claudicar. I, naturalment, l'infelicitat d'ell claudica. On es veu, d'altra part, que En Sadurní, sense la colla de degenerats que el volten, fóra incapaç de cometre ni el més petit dels pecats. La Pietat, coineixedora de la forada i dels excessos que en ella solen cometre's, proposa a En Sadurní d'anar-hi ella i tot. Sostenen una forta lluita que En Sadurní acaba engegant-la a... D'altra banda l'esposa s'entera que En Sadurní té una amistatçat i que aquesta també anirà a la festa. Aleshores li proposa a En Sadurní que se separin corporalment, i que la tingui com una mestressa de claus i no res més. En Sadurní ho accepta... però... ja no assisteix a la cèlebre forada. Veieu ara, com tracta del que tractis. En Sadurní sempre fa el que li manen.

I analitzant la conducta d'ella, tampoc no l'entendem gens. Quan es tractava d'una forada on es cometien excessos de menjar i beure, ella volia assistir-hi per tal d'evitar-los, molt bé. Ara

que es tracta de coses pitjors i de perills molt aguts, ara abandona el seu espòs. Penseu que En Sadurní fos com diuen, què passaria? Potser no res, però, sentint-se abandonat dels seus, molt fàcilment podrien esdevenir coses enormes. La sort que ell mateix ho esquivava, no anant-hi.

Almenys, doncs, hom pensa: Ara, es tornaran a unir espiritualment i corporalment, fa? Doncs, no, senyor. Ara, la que s'ha tornat rebecca i romàntica és la Pietat.

El seu marit no ha anat a la forada, no ha vist més la Magdalena, de dia és més manso que un xai i de nit ronda la cambra de l'esposa que Déu li ha donat. Li envia un amic per a arranjat-ho tot. Què vol més, doncs, la romàntica Pietat? Ara vol que el seu marit no desitgi la Magdalena, ni tan sols de pensament, i mentre això no li consti clar i net, mantindrà intacta la separació impositada.

Horroritzat pensar tot el dany que podria esdevenir, si En Sadurní s'enfadés una mica tan sols. Però aquest, per ella acusat d'impacient, ho pren tot amb una paciència veritablement benedictina.

I ve que Magdalena es presenta a casa d'En Sadurní i la Pietat que de mica en mica ha perdut l'esma i els estrepes, li fa lloc i l'aconsola i li recomana que vigili en Sadurní i que no el deixi anar tant a les seves. Però, Mare de Déu, si no ha anat enlloc, si no es mou de casa, si sempre l'ha tingut cosit a les faldilles. I encara li diu que ella no es separa d'En Sadurní perquè no es veu en cor d'anar a casa dels seus pares per mor de la pobresa. Voleu una barreja més horrible? Voleu una dona més imbecil? Sosténir la vergonya damunt les seves espatlles per por de la misèria! Això no és ni fortitud, ni dignitat, ni amor, ni seny, ni res. Això és una monstruositat. Però la sort que En Sadurní ho arregla tot altra vegada. Ve i treu la Magdalena de casa seva d'una manera no gaire reeixida, però la treu, al capdavant.

Aquest xicot s'ha guanyat tota la nostra simpatia, perquè imbecil i tot com és, fet i fet, és l'únic que ho ha sabut arreglar tot.

Externament la comèdia està bastant bé, ço que demostra la traça de l'Artís i l'encertada observació d'En Bertrana.

A. CASES I FORTUNY

VOLVES

"Gaziel" escriu a "La Vanguardia" un article que duu per títol: "Totavía hay Europa".

Quan "Gaziel" ho assegura, els seus motius tindrà. I això que tothom creia que Europa ja no existia.

Copiem de "La Veu de Tarragona":

"El ex-médico de la familia real don Antonio Lancaster, ha salido para Versalles en el sud ex-preso, para visitar a la ex-reina Amelia que se halla enferma de algún cuidado".

Celebrarem ex-traordinàriament que la ex-reina sigui aviat una ex-malalta i disfruti d'ex-celent salut.

—Què fa En Cambó?... Què diu?... Què pensa?...

—Què ha menjat?

—Que deu tenir, gaire fred?

—Quants vestits es fa per aquest hivern?

—Quin és el seu parer sobre això... sobre allò?...

—Escriu?... no escriu?...

—Com serà l'altra lletra que deuria fer l'Acadèmia de Comunicació

... l'hemperora General... ..

Després d'haver fet aquestes i moltes altres preguntes, qualsevol senyor Canons, diu:

—En Cambó és un ximple!

G. A. LL.

EL LIO.

SEMANARIO HUMORISTICO ILUSTRADO.

ADVERTENCIA

OTRA.

Tamany 44 x 32. - Any 1874. - Impremta de Lluís Tasso.

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA.

ACTUALITATS.

EL TREN.

SEMANARIO DE LITERATURA, COMEDIAS Y TEATROS.

Tamany 38 x 27. - Any 1872. - Impremta de Vidua i Fills de Gaspar.

LA CORRESPONDENCIA DEL DIABLO.

ADVERTENCIA

OTRA.

Tamany 44 x 32. - Any 1872. - Litografía de La Correspondencia del Diabolo.

DIARIS, PERIODICS, REVISTES, BUTLLETINS, ETC.,

El Lio.—Tamany 44 x 32. Publicat per primera vegada a Barcelona el dia 7 de febrer de 1874. Setmanari de 4 pàgines, escrit en castellà. Es per l'estil de l'anterior. Preus: 16 rals cada 12 números, a Barcelona; per a Ultramar, 50 rals forts cada 24 números. Un número solt, 2 rals. Impremta de Lluís Tasso, c. Arc del Teatre, 21 i 23. (Col·lecció S. Font).

La Esquilla de la Torratxa.—Tamany de 38 x 27. Publicat per primera vegada a Barcelona el dia 5 de maig de 1872. Deixà de publicar-se pel setembre de 1925. Setmanari satíric i humorístic, de caràcter "avancat" i lliure. Consta de 4 pàgines. Val 2 quartos. Editor Innocenci López. Impremta de la Vidua i Fills de Gaspar (no diu a quin carrer). (Col·lecció S. Font).

El Tren.—Tamany de 38 x 27. Publicat per primera vegada a Barcelona l'any 1867. Setmanari, sortia els dis-

APAREGUTS A CATALUNYA DE CENT ANYS ENÇA

sabtes. Consta de quatre pàgines escrites en castellà: literatura, costums, teatres; publica fulletí. Preu, 2 quartos el número. Editor responsable, Innocenci López. Impremta Vidua Bassas, c. Tallers. (Col·lecció de Secundí Font).

La Correspondencia del Diabolo.—Tamany de 44 x 32. Publicat per primera vegada a Barcelona pel setembre de l'any 1872. Setmanari de 4 pàgines, escrit en castellà. Satíric, de tendències progressistes. Porta a les pàgines del mig un gran dibuix en colors, que ocupa totes dues pàgines senceres, al·lusiu a política (per l'estil de "La Mosca", "La Broma", "La Flaca", etc.). Preus: trimestre, 10 rals, a Barcelona; 11 rals, fora de Barcelona. Número solt, un ral. Editors: senyors Francart i Marcet. Litografia de "La Correspondencia del Diabolo", carrer Ample, 44. (Col·lecció S. Font).

llibres & lletres

—Es anunciada la imminent publicació de "Jo", novella d'En Prudenci Bertrana, formant part de la Biblioteca Catalònia.

—"La Veu de Catalunya" anuncia la publicació d'una altra novella curta d'En Ruyra, que es diu "La tragicomèdia de la Miquela".

—Hom anuncia la publicació d'una revista científica i filosòfica redactada en català.

—"L'éveil catalan", periòdic quinzenal de Perpinyà, publica un estudi sobre la personalitat del poeta Josep Carner, i unes poesies del mateix autor.

—Hom anuncia la publicació d'una nova biblioteca que es dirà probablement "El ramell d'or", la qual es dedicarà a l'edició de llibres de crítica, assaigs, etc. Entre aquests, es parla d'un llibre de Tomàs Garcés ("Paisatges i lectures"), d'un de Josep M. Capdevila ("Poetes i crítics"), d'altres de Carles Riba, Joan Alcover, Nicolau d'Oliver, Ferran Soldevila i alguns de Joan Estelrich.

—S'anuncia la pròxima publicació del teatre de Bernard Shaw. El primer volum serà: "El deixeble del Diable", traducció de Carles Capdevila.

—En Josep Iglesias Guizard ha donat a la impremta un altre recull de versos, que es dirà "Pícarols i rances".

—Sembla que aviat sortirà el llibre de sonets de Mossèn Anton Navarro, "Medallons".

—Ha circulat una notícia relativa a l'aparició d'una altra revista, que fóra dedicada a la noia catalana; perquè—diu—no es publica res d'aquest caràcter. Això té tot l'aire d'ésser fet córrer per un bromista; justament acaba de sortir "La dona catalana", en la qual també la "noia" hi troba del seu. Diu que la novella revista constarà de moltes pàgines, amb gravats, a diferents tintes, amb moltes altres coses... i que valdrà 15 cèntims! Això acaba de fer creure que és un bromista qui ho fa córrer.

CO QUE PASSA PEL MÓN

(octubre de 1925)

Dia 12.—A París i a diferents llocs de França es fa una vaga general de 24 hores iniciada pels comunistes, en protesta contra la política del govern. Singularemment són posats com motius la guerra de Síria i del Marroc.

—Es signat un tractat de comerç entre Alemanya i Rússia.

Dia 13.—Es aixecada l'ordre de clausura de l'Orfeó Català.

Dia 20.—La premsa publica una lletra oberta de Francesc Cambó a En Primo de Rivera sobre el problema del Marroc. Tothom dona una importància extraordinària a aquest document.

Dia 21.—Es tenen notícies d'un greu incident entre Bulgària i Grècia, que fa témer un cas de guerra.

Dia 22.—Es molt pronunciada la davallada del franc. Hom ho atribueix al fracàs de les negociacions amb els Estats Units i al de l'emprèstit de consolidació amb garantia or.

—A Damasc les tropes franceses sofreixen un gros contratemps. Hom parla de 1.000 presoners francesos.

Corrandes bilingües

CLAVELLS

Morena tiene que ser la tierra para claveles... Amb morenes no hi vull res per les brometes que tenen.

Son tus ojos dos luceros tu boca un clavel de mayo... La plaza de Catalunya algú diu si serà un saldo.

TENORIADES

Hermosa noche ¡ay de mí! cuantas como esta tan puras... Moren algunes criatures no se sap com ni per qui.

MAT

Erudició i Cultura

Conferències

"TEOSOFIA DE LA VIDA PRÀCTICA", a Terrassa, al local del Grup Esperantista Lumon, pel publicista Frederic Climent Ferrer, dia 19.

"IMPRESSIONS DEL CONGRES DE MALLORCA", al local del Club Esperantista Lumon, pel senyor Marian Solà, a Terrassa, dia 18.

"ELS FINS DE L'ASSOCIACIO (Arts, Literatura i Ciències) Juli Pons", a la Sala Aeolian, per l'eminent pianista Juli Pons, dia 18.

"LES TAQUES BLANQUES DE LA retina en les diferents malalties generals. Estudi especial de les diabètiques", a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, pel doctor Vidal Fraxanet, dia 21.

"LA INSTRUMENTACIO WAGNERIANA", a Lleida, a l'Ateneu, pel doctor Amali Prim, dia 21.

"EL VALOR NUTRITIU I TERAPEÚTIC de les pomes", a l'Escola Naturò-frològica, a càrrec d'En Josep Castro, dia 22.

"RECORRENT EL MIGDIA DE França", per En Frederic Flos, a l'Associació Ferretera, dia 22.

"EN MARIAN AGUILLO, FOLKLO-RISTA", a càrrec d'En Rosend Serra i Pagès, a la R. Acadèmia de Bones Lletres, dia 23.

"NORMES POLITIQUES DE BAL-MES", per En Jaume Raventós, a la Secció "Arts i Lletres" del Casal dels Luïsos de Gràcia, dia 24.

"ELISI RECLUS: LES SEVES obres (l'home i la terra)", a càrrec de N'Amador Revilla, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, organitzada per la secció de Ciències, dia 24.

"GALVANI I LA T. S. F.", a l'Acadèmia de Ciències i Arts, pel doctor Luïl Cirera Salse, dia 24.

"PANORAMA BIBLIOGRÀFIC", A càrrec del cap de la Biblioteca Universitària En Manuel Rubio Borràs, al saló d'actes del Foment del Treball Nacional, dia 24. Organitzada per la Unió Sindical de les Indústries del Llibre.

"L'ANY SANT", A LES ESCOLES

Pies, de Sarrià, pel Rnd. Pare Albert Bartomeu, dia 24.

"BLANQUEIG I MERCERITZAT dels filats de cotó", a càrrec del senyor F. Grau Ros, a la Cambra de Directors, Majordoms i Contramestres de l'Art Textil, dia 25.

"CONCEPTE ACTUAL DE L'EDUCACIO física en l'educació integral de l'home", a Igualada, a l'Associació d'Estudiants de l'Ateneu, a càrrec del senyor J. A. Trabal, dia 25.

"ALGUNES PROFECIES CIENTIFIQUES", a Perpinyà, pel professor Buhl, de la Facultat de Ciències de Tolosa, dia 25.

"FORMACIO MORAL I RELIGIOSA de les Filles de Maria", pel canonge ardiaca de la catedral de Tarragona, a la sala d'actes de Santa Anna, dia 25.

CONFERENCIA FILOSOFICA, A Lleida, a l'Ateneu, pel doctor Giménez Soler, catedràtic de la Facultat de Filosofia i Lletres de Saragossa.

AVUI DIJOUS, A L'ESCOLA NATURO-FROLÒGICA tindrà lloc una conferència sota el tema: "El valor nutritiu dels kakis (palos santos)", a càrrec d'un conegut naturista.

DEMA, DIVENDRES, A SABADELL, a la Lliga Regionalista, conferència a càrrec de Mossèn Antoni Navarro, sobre el tema: "Els nous i els vells. Progrés de la literatura catalana".

Exposicions

DE PAISATGES, FIGURES I FANTASIES, del pintor Agustí Ferré, a la casa L. Malméd.

DE QUADROS DE LA COL·LECCIO Estruch, a la Sala Parés. Oberta fins el 30 del que som.

DE VIDRES ESMALTATS DE LES senyores Solé, de dibuixos d'En Cardunets; d'aquarelles del senyor Sabaté, del pintor empordeans senyor Mascort i escultures del senyor Carre-ra, etc., a l'Ateneu de Girona.

DE QUADROS ANTICS I MODERNs, a La Pinacoteca.

D'OBRES DE L'ARTISTA ENRIC Ochoa, a les Galeries Laietanes.

J. P. R.

IMP. ALTÉS

PELS Bells CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS i TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES
457. Inst. elèct. aigua i gas.—RAFAEL SALA.
614. Pelleteria.—"LE RENARD".

CARRER CLARIS
102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS
72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER
65. Ribas i Ferrer. B. Regina Novel·les escollides

CARRER COMTE ASALTO
15. Mobles a plaços i comptat.—JOSEP MACIÀ.

CARRER BOTERS
4. F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
28. pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI
13. 2.ª. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU
3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÈ.

CARRER BALMES
126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA
15. Pelleteria "La Siberia".—J. TICO.
20. Perruqueria.—J. MAYMÓ.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodat i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIÏA
2 i r. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ
66. Palla i Alfals JOSEP CATALÀ.

CARRER PORTAFERRISA
22. Ganiveteria i perfumeria.—VDA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLA.

CARRER ARIBAU
29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SÁBAT.

CARRER JOVELLANOS
4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. PICAZO

RONDA SANT ANTONI
60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN
140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARCS.
193. Llamp. Elèct. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL
460. "Radio Iris".—J. B. MODOLELL.

SALA PARÉS
Establiments MARAGALL
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNI DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

F. CARRERAS CANDI

NARRACIONS MONTSERRATINES

CONTÉ ENTRE ALTRES:

La roca del Gegant encantat - Lo senyal del Cap de Mort - Lo Cavall Bernat - Lo Vall-Mal - Lo drama de Sant Miquel - Lo fals ermità de Montserrat - Lo bandoler de Montserrat.

Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats

IMPREMTA ALTÉS

Angels, 22 i 24

Preu: 2 pessetes

PARAIGÜES :: OMBRELLES
VANOS
BASTONS

J. CARDÚS

PORTAFERRISA, 10
BARCELONA

Lo Gayter del Llobregat

Poesies de

Joaquim Rubió i Ors

amb un pròleg de

Antoni Rubió i Lluch

Edició Poliglota.

Volum IV, 1839-1895. Més de 300 pàgines, rústega: 5 pessetes; luxosament enquadernat en tela, 6 pessetes.

APARELLS I ACCESSORIS
PER A LA

RADIO TELEFONIA

DE LES MILLORS MARQUES

Venda al major i detall

Carrer Canuda, 45 i 47

BARCELONA

DIPÓSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC

JOSEP CLAVELL

Solingen-Paris-Barcelona
(Casa fundada per R. ROCA)
JOSEP ROCA

Navalles i Màquines d'afaitar assegurades
Ganiveteria i Tocador
Taller d'esmolat tota mena d'eines
PLAÇA DEL PI, n.º 3

Oficina de còpies CASA RENÉ

Circulars · Treballs en català · Rapiditat, bon esment i economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A · BARCELONA

LLÀTZER DE TORMES

el clàssic de l'humor
demanen-lo
a totes les llibreries

2 PESSETES

IGNASI FOLCH I TORRES

UNA DONA

NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA

A TOTES LES LLIBRERIES

PREU: 3'50 PTES.

TELÈFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demanen a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)